

ELŐSZÓ

Az életfeladatok megoldásához szükséges ügyesség képességeinek megszerzése, kialakítása hosszú folyamat a gyermek fejlődése során.

A gyermekkori szocializáció folyamatának legmeghatározóbb személyi környezeti tényezői a szülők. Ők vezetik, kísérik, segítik, látják el útravalóval gyermeküket a felnőtté válás kacskaringós útján. Ők azok, akik felelősséget vállalva katalizálhatják azoknak a személyiségtényezőknek a kialakulását, melyek segítségével a gyermek képes lesz hatékonyan megküzdeni a stresszhelyzetekkel, továbblépve egy magasabb, érettebb fejlettségi szintre. A szülő-gyermek kapcsolatban – mely alapmintájául szolgál minden későbbi emberi kontaktusnak, - minden résztvevő tanulási folyamaton megy keresztül. Az ingerekre fogékony „kompetens gyermek” élete első pillanatától nagy érdeklődéssel fordul társas és természeti környezete felé. Bizalomra, biztatásra, bátorításra, érintésre, empátiára, szeretetre, biztonságra, lehetőségekre van szüksége ahhoz, hogy megőrizze vágyát az ismeretek megszerzéséhez, hogy együttműködésre legyen képes, hogy rájöjjön arra, hogy tartozik valahová, s hogy átélje azt az élményt, hogy megérthető. A szülőknek, - gyermekük fogantatásának pillanatától kezdve – el kell sajátítaniuk a türelem képességét, s az önzetlenség attitűdjét, hiszen egy „ismeretlen emberke” sorsában vállalhatnak részvételt. Tiszteletreméltó felelősségvállalás ez, hiszen a gyermek megszületésével a szülő viselkedése reflektorfénybe kerül, tudatos és tudattalan attitűdjei modellértékűek lehetnek gyermeke számára. A bizonytalanság és reménykedés érzése kíséri a nevelés folyamatát, sohasem tudhatja a szülő pontosan, hogy a sokféle példából a gyermek kreatív módon, hogyan alkotja meg személyiségét.

A szülői szerepre, feladatokra öröklött, és szerzett képességekkel készülhet az ember. Előfordulhat, hogy olyan élethelyzetek, próbatételek adódnak, melyekben a korábban elsajátított nevelési szokások csak a probléma tüneti megoldását szolgálják, vagy a kritikus helyzetet tartják fenn továbbra is.

A **szülői kompetencia fejlesztését** célzó pedagógiai – pszichológiai szemléleti útmutatás, és módszerek integrálódnak **Kenesseyné Szuhányi Mária Szülőképző** programjában, s e kézikönyvében. Szakszerűen, logikusan felépített

szerkezetével, gondolat- és gyakorlatrendszerével a családközösségek fejlődését, az interperszonális konfliktusok megoldását, a szülői-, nevelői szemlélet konstruktív irányú változását szolgálja. Így járul hozzá, hogy a nevelés elláthassa azt a feladatát, amelyben a növekvő gyermek, nyomás és kényszer nélkül, egyenértékűségének légkörében, kompromisszumra és kooperációra képesen, elérheti a fejlődését szolgáló céljait, önállóságra tesz szert, biztonságban érzi magát.

Örömmel ajánlható ez az alkotás azon felnőttek számára, akik társul szegődnek a gyermekek mellé a felnőtté válás során.

Szélesné dr. Ferencz Edit Ph.D.

Gyermekklinikai szakpszichológus és mentálhigiénikus, szakpszichoterapeuta, egyetemi docens